

BETHLEN GÁBOR
Alap

BARANGOLÁS A NYUGAT-FELVIDÉKEN

HAT-KP-1-2025/1-001388

(2026. 05. 18. – 05. 22.)

SZAKMAI BESZÁMOLÓ

Előkészítő óra (2026. 05. 07): Az utazás előtt két héttel a 7.a osztályunk osztályfőnöki óráján tartottuk előkészítő óránkat. A pályázati projektet vezető Holczer Gábor történelemtanár beszélt arról, miért él annyi magyar a határainkon kívül, mik a Felvidék jellegzetességei. Ezután bemutatta a programot, elmondta, mit kell vinni a kirándulásra és mik a viselkedési illemszabályok, a szálláson milyen szabályokat kell betartani.

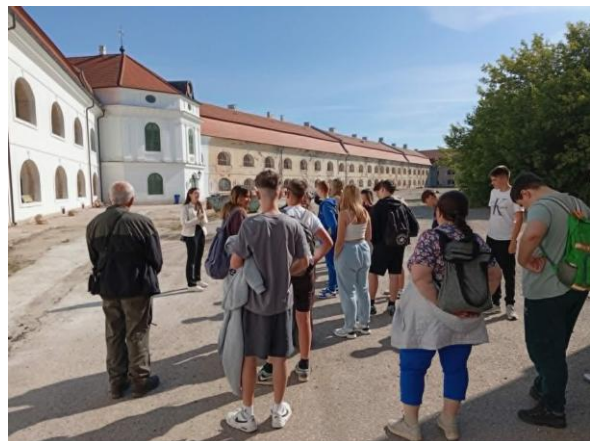
1. nap (2026. 05. 18.): Reggel 7 órakor indultunk el Szentgálról. Sajnos, két gyerek betegség miatt nem tudott eljönni velünk, így 19 tanuló és 3 pedagógus utazott. Kétórányi utazás után Pozsonynál átléptük a magyar-szlovák határt. Dévényben találkoztunk Laci bácsival, a 80. évén is túl lévő poprádi idegvezetőnkkel. Körbejártuk a várat, sétát tettünk a Vasfüggöny- emlékműhöz, megnéztük a Duna és a Morva találkozását és a híres dévényi kaput. Ezután átbuszoztunk Pozsonyba. Leültünk a szlovák parlament elé, majd a várudvarban tettünk sétát. Felkerestük a híres bécsi kaput. A parkban megnéztük a Szent Erzsébet-szobrot is. Innen a koronázótemplomba vitt utunk, ahol megnéztük az érseki kincstárat is. Pozsony nyüzsgő belvárosa már forróbb napsugarakkal várt bennünket. Itt volt egy nagyobb szabadidős lehetőség. A Szent Mihály-torony érintésével kezdtük meg utunkat deáki szállásunkig, ahol már finom vacsorával vártak bennünket. Aki nem fáradt el eléggé, röplabdával és tollasozással merítette tovább az energiáit. Este 10 órakor takarodót fújtunk, mint ahogy a többi este is.

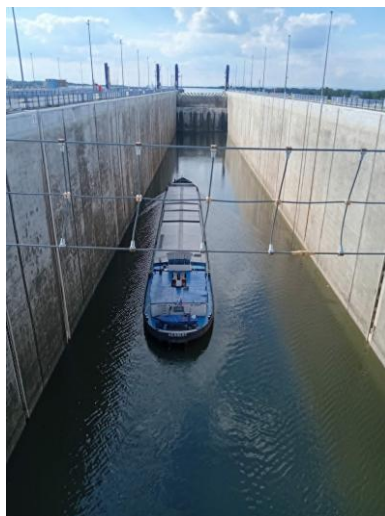

2. nap (2026. 05. 19.): Reggeli után a gyerekek elkészítették hideg ebédcsomagjaikat és már indultunk is Révkomáromba, ahol megismerkedhettünk a monumentális erőd titkaival, lementünk a kazamatába, néha megtanulva azt is, a katonáknak milyen lehetett fény nélkül élni az éjszakában. Ezután a gútai Corvin Mátyás Alapiskolába látogattunk el, ahol kedves műsorral fogadtak bennünket a magyar iskolások. Mi is bemutattuk az iskolánkat, majd a gyerekek ismerkedős játékban vettek részt. A város peremén átmentünk Európa leghosszabb fából épített fedett hídján és felültünk a hajómalom fedélzetére is. A dunaszerdahelyi Csallóközi Múzeum volt következő állomásunk, ahol megszólaltattunk egy magyar gyártmányú, 150 éves hanglejátszó szerkezetet, és egy 2300 éves csónakot is megcsodálhattunk. A bósi vízierőműnél fejeztük be kirándulásunkat, itt végignézhettünk egy hajóátemelést is. Hazafelé már mindenki nagyon éhes volt, úgyhogy nem volt gond az étvággyal sem. Este sportfoglalkozással fejeztük be a napot.

3. nap (2026. 05. 20.): Korán reggel Beckó várába mentünk. Bejártuk a romokat, megnéztük a kiállításokat, napoztunk a vár tereaszán. Utunk ezután Trencsénbe vezetett. Kisebb gyalogtúra után Csák Máté sásfészkét látogattuk meg. Akik bírták, felmentek a vár legmagasabb pontjára, a Máté-toronyba is. A meleg ellen Trencsén sétálóutcájában fagyizással védekeztünk. Ezután Bajmócot vettük célba. Az elbűvölő bajmóci várkastély termeinek végigjárása után a kastély pincéjében még egy cseppkőbarlangban is sétálhattunk. Mielőtt hazautaztunk volna, megnéztük Mátyás király 700 éves fáját is.

4. nap (2026. 05. 21.):

Reggel megnéztük a Deákiban lévő különleges templomot, amelyet háromszor is megtoldottak, tetejére pedig a bencés szerzeteseknek szállást építettek. Ezután Zobordarázsra mentünk, és a természet lágy ölén, Szent Mihály 1000 éves kápolnájánál sütkezettünk és gyönyörködtünk a kilátásban. Nyitrán újra lépcsőzés következett: megtekintettük a püspökvár érdekességeit, a három templomból összeépített, monumentális barokk belsőt. Ezután a híres kovács szobra mellett elhaladva, annak lábaiból szerencsét merítve felfedeztük Nyitra sétálóutcáit. Alsóbodokon ifj. *Csámpai Ottóval*, a helyi híres múzeológussal megemlékeztünk a mártírhalált halt Estreházy Jánosról, a felvidéki magyarság legnevesebb alakjáról. A neki épített kriptában, sírjánál koszorút helyeztünk el. Kati néni elénekelt az *A csitári hegyek alatt* kezdetű népdalt is. Galántán sétáltunk és játszóterezttünk a kastélyparkban. Este bowlingozással toldottuk meg aznapi több ezer lépésünket.

5. nap (2026. 05. 22.):

Reggel Selmecbányára utaztunk. A híres botanikus kertben még 1000 éves mamutfenyőket is megőlelgethettünk. Ezután leereszkedtünk a bányajáratba, egy jó órányi földalatti séta után még azt is megtudhattuk, mi volt a bányalovak feladata és mi az a bányászhold... Selmec girbe-gurba utcáin járva az élelmesebbek még a sztrapacskát is megkóstolhatták. Idegenvezetőnktől, Laci bácsitól elbúcsúzva, Szentantal Coburg-vadászkastélyát és annak parkját csodálhattuk meg, amely utunk utolsó állomása volt. Hazafelé mindenkit megtapsoltunk, hiszen mindamelllett, hogy izgalmas helyszíneken jártunk, sokat is kellett gyalogolnunk.

Témanap, értékelő óra (2026. 06. 04.): Reggel 8 órakor rádióműsor hangzott el a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából. Az étkezőben a felső tagozatosok számára a 7. osztályosok és a projekt vezetője bemutatták a kirándulás részleteit. Ezután egy kirándulást értékelő tesztet töltöttek ki azok, akik részt vettek a programban.

